Lieta Nr.A42389307
A1711-08/18

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008. gada 4. novembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese K. Kalvāne-Radziņa,

piedaloties pieteicējam *M.O.* un atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pārstāvim Andrim Stradiņam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *M.O.* pieteikuma par Finanšu un kapitāla tirgus komisijas padomes 2006. gada 17. novembra lēmuma Nr. 194 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas (turpmāk – Komisija vai atbildētājs) padomes 2006. gada 17. novembra lēmumu Nr. 194 (turpmāk – Lēmums) nolemts:

[1.1] Konstatēt, ka *M.O.* (turpmāk – pieteicējs) ir pārkāpis Finanšu instrumentu tirgus likuma (turpmāk – Likums) 61. panta trešo daļu, jo AS „Rīgas Fondu birža" (turpmāk – Birža) nav sniedzis paziņojumu atbilstoši Likuma 61. panta sestajai daļai par 232 722 AS „Tukuma gaļas pārstrādes sabiedrība" (turpmāk – Sabiedrība) akciju pārdošanu.

[1.2] Konstatēt, ka pieteicējs ir pārkāpis Likuma 61. panta trešo daļu, jo savlaicīgi – ne vēlāk kā piecu darbdienu laikā nav sniedzis paziņojumu Sabiedrībai par 232 722 Sabiedrības akciju pārdošanu.

[1.3] Konstatēt, ka pieteicējs ir pārkāpis Likuma $86.^1$ panta otro daļu, jo kā Sabiedrības iekšējās informācijas turētājs Biržai nav sniedzis paziņojumu atbilstoši Likuma $86.^1$ panta trešajai daļai par 232 722 Sabiedrības akciju pārdošanu situācijā, kad darījuma summa pārsniedz 5 000 eiro ekvivalentu latos.

[1.4] Uzlikt pieteicējam soda naudu Ls 1 000 apmērā par Likuma 61. panta trešās daļas un $86.^1$ panta otrās daļas pārkāpumiem.

[1.5] Uzdot pieteicējam minēto soda naudu mēneša laikā no Lēmuma spēkā stāšanās dienas iemaksāt valsts budžetā.

[1.6] Nosūtīt Lēmumu pieteicējam uz viņa deklarēto dzīvesvietas adresi un Biržai.

[2] 2006. gada 29. decembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par Lēmuma atcelšanu šādu motīvu dēļ.

[2.1] Pieteicējs norāda, ka ir sniedzis visas nepieciešamās ziņas Sabiedrībai par sev piederošo akciju pārdošanu gan pēc pirkuma līguma noslēgšanas 2005. gada 1. septembrī, gan pēc akciju norakstīšanas no bankas konta 2006. gada 17. janvārī. Informācija tika sniegta uzreiz pēc minētajām darbībām.

Pieteicējs norāda, ka atbildētājs Lēmumā atzīst apstākli, ka pieteicējs akciju atsavināšanas laikā bija arī Sabiedrības iekšējas informācijas turētājs. Līdz ar to ir loģiski, ka gadījumā, ja informācijas sniedzējs un informācijas turētājs ir viena un tā pati persona, informācijas turētājs šo informāciju saņem nekavējoties. Pieteicējs paskaidro, ka par pārdošanas faktu uzņēmuma akcionārus ir informējis pirmajā tuvākajā akcionāru sapulcē 2006. gada 13. februārī, taču pati Sabiedrība šo informāciju saņēma uzreiz.

[2.2] Pieteicējs papildus norāda, ka ir sniedzis informāciju par akciju pārdošanu arī Biržai, aizsūtot to pasta sūtījumā 2006. gada 19. janvārī.

[2.3] Pieteicējs norāda, ka atbildētājs, pieņemot Lēmumu, nav ievērojis būtiskus administratīvā procesa pamatprincipus.

Nav ievērots samērīguma princips, jo nav saprotams, kādu labumu iegūst sabiedrība, ja pieteicējam tiek uzlikts tik milzīgs naudas sods par darbībām, kuras nekādi nav ietekmējušas sabiedrības intereses. Atbildētājs kā vienīgo pieteicēja darbību rezultātā ietekmēto apstākli min iespējamās akciju cenu izmaiņas, taču akciju cena un vispār darījumi ar akcijām nebija notikuši ne ilgstoši pirms, ne pēc pieteicēja akciju pārdošanas.

Tāpat ir pārkāpts arī privātpersonas tiesību ievērošanas princips, jo, pieņemot Lēmumu, atbildētājs nekādi nav veicinājis privātpersonu tiesību un tiesisko interešu aizsardzību.

[2.4] Pieteicējs norāda, ka atbildētājs ir pārkāpis Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 64. panta pirmās daļas nosacījumus, jo nav paziņojis pieteicējam par Lēmuma pieņemšanas termiņu pagarināšanu.

Tāpat atbildētājs Lēmumā nav ievērojis administratīvā akta formu un sastāvdaļas: nav norādīts pilns iestādes nosaukums un adrese, nav norādīts adresāts un adresāta dati, Lēmums nav pamatots un nav ietverti lietderības apsvērumi kā to paredz APL 65. un 66. pants. Līdz ar to Lēmums saskaņā ar APL 75. panta otro un trešo daļu ir uzskatāms pat par apstrīdamu.

[3] Tiesai iesniegtajā paskaidrojumā atbildētājs norāda, ka pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu šādu apsvērumu dēļ.

[3.1] 2006. gada 16. februārī Komisija saņēma no Biržas iesniegumu par Sabiedrības akcionāru struktūras izmaiņām. Iesniegumā tika norādīts, ka ir notikušas izmaiņas Sabiedrības akcionāriem piederošo akciju skaitā tādā apmērā, ka akcionāriem par līdzdalības zaudēšanu un arī iegūšanu bija jāsniedz paziņojumi Biržai. Saskaņā ar AS „Latvijas Centrālais depozitārijs" informāciju 2005. gada 12. augustā pieteicēja līdzdalība Sabiedrības kapitālā sastādīja 232 722 jeb 34,9 % akciju. Savukārt 2006. gada 6. februārī kā viens no lielākajiem akcionāriem tiek norādīts Ozark Ventures LLC. Līdz Lēmuma pieņemšanas dienai pieteicējs nebija sniedzis Biržai informāciju par jebkādām izmaiņām viņam piederošo akciju skaitā.

Saskaņā ar 2006. gada 9. marta informāciju no bankas, kurā bija atvērts pieteicēja finanšu instrumentu konts, 232 722 Sabiedrības akcijas no pieteicēja konta norakstītas 2007. gada 17. janvārī.

Sabiedrības akcijas līdz 2006. gada 30. martam bija iekļautas regulētajā tirgū – Biržas Brīvajā sarakstā. Līdz ar to gan Sabiedrībai, gan tās akcionāriem, t.sk. pieteicējam kā akcionāram un iekšējās informācijas turētājam bija jāievēro Likuma normas.

Tā kā darījums ar 232 722 Sabiedrības akcijām tika veikts Ls 155 000 apmērā, pieteicējam kā Sabiedrības valdes priekšsēdētājam bija jāsniedz

paziņojums par darījumu Biržai un Sabiedrībai ne vēlāk kā piecu darbdienu laikā pēc darījuma veikšanas.

Sabiedrība paziņoja atbildētājam, ka tā ir saņēmusi paziņojumu no akcionāriem par izmaiņām tiem piederošo akciju skaitā, taču informāciju par paziņojumu saņemšanas datumiem Sabiedrība nesniedza.

Komisijai sniegtajā paskaidrojumā pieteicējs apstiprināja darījuma ar Sabiedrības akcijām summu, norādīja, ka Sabiedrību par darījumu informējis 2006. gada 13. februārī – pēc tam, kad akcijas bija pārvedis uz pircēja kontu. Attiecībā par datumu, kurš uzskatāms par darījuma veikšanas brīdi, kā arī veidu un kārtību, kādā par darījumu jāinformē Birža, pieteicējs norādīja uz savu juridisko nekompetenci un minētos jautājumus komentēt atteicās.

Komisija sagatavoja Lēmuma projektu un 2006. gada 10. novembrī nosūtīja to pieteicējam, uzaicinot viņu piedalīties 2006. gada 17. novembra Komisijas padomes sēdē. Uz Komisijas padomes sēdi pieteicējs neieradās.

[3.2] Pieteikumā tiesai pieteicējs apgalvo, ka par akciju pārdošanu, aizsūtot pasta sūtījumu, ir informējis Biržu 2006. gada 19. janvārī. Atbildētājs paskaidro, ka minētais apgalvojums ir pretrunā paša pieteicēja 2006. gada 16. jūnija vēstulē norādītajam, ka pieteicējam nav viedokļa par veidu un kārtību, kādā par darījumu ar akcijām ir jāinformē Birža. Atbildētājs no pieteicēja vai citām personām, t.sk. Biržas, nav saņēmis dokumentus, kuri apliecinātu, ka par akciju pārdošanu pieteicējs būtu informējis Biržu.

[3.3] Atbildētājs ir ievērojis APL 61. un 62. panta noteikumus un nodrošinājis personai – iespējamā administratīvā akta adresātam – tiesības iepazīties ar atbildētāja viedokli, kā arī izteikt personai pašai savu viedokli par atbildētāja veiktās pārbaudes rezultātiem. Turklāt šāda iespēja pieteicējam nodrošināta vairākkārt.

[3.4] Atbildētājs norāda, ka ir ievērots samērīguma princips, jo likumdevējs, uzliekot noteiktus pienākumu attiecīgai personai sniegt informāciju regulētā tirgus organizētājam, nav paredzējis, ka attiecīgo akciju cenas izmaiņas pieaugums vai samazinājums konkrētos laika periodos var būt tiesisks iemesls likumā noteikto pienākumu nepildīšanai.

Atbildētājs paskaidro, ka administratīvajā procesā ir ievērots arī privātpersonu tiesību ievērošanas princips. Pieņemot Lēmumu sodīt pieteicēju, ir sasniegts tiesisks (leģitīms) Komisijas mērķis veicināt finanšu instrumentu tirgus stabilitāti un attīstību, nodrošināt akcionāru, sevišķi mazākuma akcionāru, interešu aizsardzību, jo tiem nebija pieejama būtiska akciju cenu ietekmējoša informācija. Minētā informācija saistībā ar būtiskām izmaiņām Sabiedrības īpašnieku sastāvā ļautu akcionāriem arī spriest par iespējamām izmaiņām Sabiedrības turpmākajā darbībā.

[3.5] Atbildētājs uzskata, ka uzliktā soda nauda ir samērīga un ir attaisnojama ar pieteicēja izdarītajiem pārkāpumiem. Soda nauda tika uzlikta, jo pieteicējs bija pārkāpis tādas Likuma normu prasības, kuru pārkāpšanas rezultātā citi ieguldītāji nesaņēma tiem pienākošos informāciju. Komisijas padome uzskatīja, ka tai nav lietderīgi pieteicējam izteikt brīdinājumu, bet jāpiemēro soda nauda. Tiesiskajos un faktiskajos apstākļos līdzīgos gadījumos Komisijas padome ir pieņēmusi līdzīgus lēmumus.

[3.6] Atbildētājs ir ievērojis administratīvā akta formu (pilns iestādes nosaukums, adrese, adresāts, tā dati un adrese), administratīvais akts ir pamatots,

t.sk. ir norādīti lietderības apsvērumi. Tāpat atbildētājs paskaidro, ka par termiņa pagarinājumiem pieteicējs tika informēts ar vairākām vēstulēm.

[3.7] Saskaņā ar APL 9. pantu ir ievērots patvaļas aizlieguma princips – Komisija Lēmumu ir pamatojusi ar faktiem un no tiem izrietošiem objektīviem un racionāliem juridiskiem apsvērumiem. Lēmums atbilst APL 12. pantā noteiktajam demokrātiskās iekārtas principam, jo Lēmumā pamatota šī akta nepieciešamība sabiedrībai, lai aizsargātu citu personu tiesības un intereses.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumu uzturēja uz tajā norādīto argumentu pamata.

[5] Tiesas sēdē atbildētājs pieteikumu neatzina uz Lēmumā un paskaidrojumā tiesai norādīto argumentu pamata.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums nav pamatots un tāpēc noraidāms turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

[7] APL 103. pantā noteikts tiesas pienākums, izskatot administratīvo lietu, pārbaudīt iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu un lietderības apsvērumus iestādes rīcības brīvības ietvaros. Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde, to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām. Lietderības apsvērumi tiek vērtēti, pārbaudot, vai administratīvais akts izdots pamatoti un vai tas pārlieku neierobežo personas intereses, samērojot tās ar sabiedrības interešu aizsardzību.

[8] Komisijas darbības kārtību noteic Finansu un kapitāla tirgus komisijas likums, kurš paredz šādu normatīvo regulējumu.

[8.1] Saskaņā ar 2. pantu Komisija ir pilntiesīga autonoma valsts iestāde, kas atbilstoši savam darbības mērķim un uzdevumiem regulē un pārrauga finansu un kapitāla tirgu un tā dalībnieku darbību. Komisija patstāvīgi pieņem lēmumus savas kompetences ietvaros, veic tai ar likumu noteiktos uzdevumus un atbild par to izpildi.

[8.2] 4. pants noteic, ka finansu un kapitāla tirgus dalībnieki ir emitenti, ieguldītāji, kredītiestādes, apdrošinātāji, privātie pensiju fondi, apdrošināšanas starpnieki, biržas, depozitāriji, brokeru sabiedrības, brokeri, ieguldījumu sabiedrības, krājaizdevu sabiedrības un ieguldījumu konsultanti.

[8.3] Atbilstoši 5. pantam Komisijas darbības mērķis ir veicināt ieguldītāju, noguldītāju un apdrošināto personu interešu aizsardzību un finansu un kapitāla tirgus attīstību un stabilitāti.

[8.4] 6. panta 2. punktā noteikta Komisijas funkcija regulēt finansu un kapitāla tirgu un tā dalībnieku darbību, kontrolējot normatīvo aktu un Komisijas normatīvo noteikumu un rīkojumu izpildi.

Atbilstoši 7. panta pirmajai daļai, pildot 6. pantā noteiktās funkcijas, Komisijai ir tiesības:

1) izdot finansu un kapitāla tirgus dalībnieku darbību regulējošus normatīvus noteikumus un rīkojumus;

2) pieprasīt un saņemt no finansu un kapitāla tirgus dalībniekiem attiecīgo funkciju pildīšanai nepieciešamo informāciju;

3) noteikt ierobežojumus normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos finansu un kapitāla tirgus dalībnieku darbībai;

4) pārbaudīt finansu un kapitāla tirgus dalībnieku darbības atbilstību normatīvajiem aktiem un Komisijas normatīvajiem noteikumiem un rīkojumiem;

5) piemērot normatīvajos aktos noteiktās sankcijas finansu un kapitāla tirgus dalībniekiem un to amatpersonām, ja šie akti tiek pārkāpti (..).

[9] Pamatojoties uz Finansu un kapitāla tirgus komisijas likumā noteikto, tiesa secina, ka Komisija šajā administratīvajā lietā ir kompetentā iestāde, kura saskaņā ar APL 55. panta 2. punktu un 57. pantu administratīvo lietu ir ierosinājusi uz iestādes iniciatīvas pamata, jo tai kļuva zināmi fakti, uz kuriem pamatojoties saskaņā ar tiesību normām ir jāizdod (..) attiecīgs administratīvais akts (..).

[10] Lietā nav strīda par to, ka Sabiedrības akcijas līdz 2006. gada 30. martam bija iekļautas regulētajā tirgū – Biržas Brīvajā sarakstā un ka pieteicējam kā Sabiedrības akcionāram un valdes priekšsēdētājam bija saistošas Likuma normas, neskatoties uz to, ka faktiski darījumi ar emitenta akcijām regulētajā tirgū nenotika.

[11] Atbilstoši Likuma 3. panta pirmajai daļai Likums (..) nosaka finanšu instrumentu tirgus dalībnieku tiesības un pienākumus, kā arī atbildību par šajā likumā paredzēto prasību neievērošanu.

[11.1] Attiecībā uz nozīmīgas līdzdalības iegūšanu Likuma 61. panta trešā daļa noteic, ja persona pārdod akcijas (..), šī persona piecu darbdienu laikā paziņo par to tirgus organizētājam un akciju sabiedrībai.

Tātad atbilstoši citētajai tiesību normai pieteicējam piecu darbdienu laikā par savu 232 722 Sabiedrības akciju pārdošanu bija jāpaziņo Biržai un Sabiedrībai.

Nav strīda par to, ka akcijas no pieteicēja finanšu instrumentu konta bankā tika norakstītas 2007. gada 17. janvārī. Pieteicējs tiesā ir iesniedzis 2006. gada 19. janvāra paziņojumu Biržai *(lietas lapa 15)*, taču atbildētājs šāda paziņojuma saņemšanu noliedz. Tiesas sēdē pieteicējs nevarēja pierādīt paziņojuma nosūtīšanas faktu. 2006. gada 16. jūnija atbildes vēstulē Komisijai *(lietas lapa 62)* pieteicējs norādīja, ka viņam kā juridiski nekompetentai personai nav viedokļa par veidu un kārtību, kādā par darījumu ar akcijām ir jāinformē Birža. Ņemot vērā šādu pieteicēja sākotnēji pausto nostāju, tiesa apšauba, ka 2006. gada 19. janvārī pieteicējs būtu Likumā noteiktā kārtībā informējis Biržu. Pieteikumam pievienotais paziņojums ir pretrunā pieteicēja norādītajai informācijai, kuru atbildētājs ir saņēmis.

Līdz ar to tiesa noraida kā nepamatotu pieteicēja argumentu, ka viņš Likuma 61. panta trešajā daļā noteiktajā kārtībā ir informējis Biržu par darījumu ar Sabiedrības akcijām.

Kā izriet no pieteicēja 2006. gada 19. septembra vēstules Komisijai *(lietas lapa 66)* un tiesai adresētajā pieteikumā norādītā, Sabiedrību par akciju pārdošanu pieteicējs ir informējis 2006. gada 13. februārī, tādējādi pārkāpjot Likuma 61. panta trešajā daļā noteikto piecu darbdienu termiņu.

Savukārt pieteicēja [2.1] argumentu, ka Sabiedrība informāciju par akciju darījumu saņēma nekavējoties, jo pieteicējs vienlaicīgi bija gan Likumā norādītais informācijas sniedzējs, gan informācijas turētājs, tiesa vērtē kritiski. Likuma 61. panta trešajā daļā ietvertās normas jēga nav uzlikt par pienākumu informācijas sniedzējam formāli paziņot par darījumu. Paziņošanas būtība ir publicitātē. Līdz ar to šajā gadījumā Sabiedrību kā regulētā tirgus dalībnieci nevar identificēt tikai ar tās izpildinstitūcijas pārstāvi.

[11.2] Saskaņā ar Likuma 86.[1] pantā noteikto Sabiedrības valdes locekļiem piecu darba dienu laikā pēc darījuma, kura apjoms pārsniedz 5000 eiro ekvivalentu latos, veikšanas bija jāiesniedz Biržai paziņojums par darījumu.

Lietā nav strīda par to, ka darījuma veikšanas brīdī pieteicējs bija Sabiedrības valdes priekšsēdētājs, tātad viņam kā izpildinstitūcijas pārstāvim bija saistoši Likuma 86.[1] panta nosacījumi.

[11.3] Likuma 148. pants paredz atbildību par Likuma normu pārkāpumiem un Komisijai tiesības vainīgo personu brīdināt vai uzlikt naudas sodu līdz 10 000 latiem.

Tā kā likumdevējs ir piešķīris atbildētājam rīcības brīvību sankcijas apmēra noteikšanā, Lēmums atbilstoši APL 65. panta trešajai daļai ir satura izvēles administratīvais akts.

Tas nozīmē, ka, konstatējot priekšnosacījumu soda piemērošanai, atbildētājam administratīvais akts ir jāizdod, bet vienlaikus ir jāveic lietderības apsvērumi attiecībā uz tā saturu, proti, konkrētu soda apmēru.

Atbilstoši APL 253. panta trešajai daļai, likumā paredzētajos gadījumos tiesa var grozīt administratīvo aktu un noteikt tā saturu. Tiesa konstatē, ka Likumā nav ietverts regulējums, kas ļautu tiesai iestādes vietā izdarīt lietderības apsvērumus un lemt par soda apmēru.

Pārbaudot atbildētāja izdarītos lietderības apsvērumus, tiesa secina, ka Komisija ir izvērtējusi lietderības apsvērumus konkrētā Lēmumā izdošanā, proti, Komisija atbilstoši Finansu un kapitāla tirgus komisijas likuma 5. pantā noteiktajam mērķim ir secinājusi, ka pieteicēja rīcības rezultātā tika aizskartas Sabiedrības akcionāru tiesības saņemt informāciju un Latvijas finanšu un kapitāla tirgus stabilitāte un uzticamība. Minētie faktori bijuši noteicošie soda izvēlē.

Tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā atbildētājs ir pareizi izmantojis tam piešķirto rīcības brīvību, pamatojot to ar valsts ieinteresētību emitenta darbību caurspīdīgumā, un noteicis adekvātu soda apmēru par pieteicēja izdarītajiem pārkāpumiem.

Līdz ar to tiesa secina, ka Komisijas rīcībā nav saskatāma samērīguma un privātpersonu tiesību ievērošanas principa pārkāpums. Tiesa pievienojas atbildētāja argumentācijai [3.4], ka likumdevējs nav paredzējis izņēmumus no Likumā noteikto pienākumu izpildes.

[12] Tiesa noraida pieteicēja [2.4] argumentu, jo no administratīvās lietas materiāliem izriet, ka atbildētājs neskaitāmas reizes ir sūtījis pieteicējam starplēmumus, kuros informējis par administratīvā procesa gaitu. Tai skaitā 2006. gada 13. aprīļa vēstulē *(lietas lapas 43-45)* Sabiedrības valdes priekšsēdētājam, kura amata pienākumus uz to brīdi pildīja pieteicējs, ir norādīts arī par administratīvā akta izdošanas termiņa pagarināšanu. Savukārt iesnieguma iesniedzējs – Birža atbilstoši APL 64. pantam par termiņa administratīvā akta izdošanai pagarināšanu tika informēta ar 2006. gada 23. marta vēstuli *(lietas lapa 42)*, 2006. gada 17. maija vēstuli *(lietas lapa 50)*, 2006. gada 12. jūnija vēstuli *(lietas 60. – 61. lapa)*.

[13] Tiesa norāda, ka nepamatots ir arī pieteicēja arguments par to, ka atbildētājs nav ievērojis administratīvā akta formu un sastāvdaļas. Lēmumā ir norādīts iestādes nosaukums un adrese, nolēmuma daļas 6. un 7. punktā ir norādīti administratīvā akta adresāti un to dati.

[14] Tiesa secina, ka Komisija, pieņemot Lēmumu, ir pārbaudījusi lietā esošos materiālus un izvērtējusi arī pieteicēja norādīto informāciju. Ņemot vērā

iepriekšminēto, tiesa secina, ka Komisija pirms Lēmuma pieņemšanas ir pilnīgi un vispusīgi veikusi lietā nepieciešamo apstākļu noskaidrošanu, tādējādi ir izpildījusi APL 59. panta pirmās un otrās daļas prasības, kas paredz, ka pēc administratīvās lietas ierosināšanas iestāde iegūst informāciju, kas saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešama, lai pieņemtu attiecīgo lēmumu, un, iegūstot informāciju, iestāde var izmantot visas tiesiskās metodes. Savukārt pieteicēja rīcībā tiesa saskata APL 59. panta ceturtajā daļā noteikto procesa dalībnieka pienākumu neizpildi, proti, pieteicējam bija pienākums iesniegt Komisijai pierādījumus, kas ir viņa rīcībā, un ziņot iestādei par faktiem, kas viņam ir zināmi un konkrētajā lietā varētu būt būtiski.

Tiesas sēdē tika konstatēts, ka pieteicējs ne Komisijai, ne tiesai šādus viņa rīcībā esošus pierādījumus par Likuma 61. un 86.[1] panta prasību izpildi nav iesniedzis.

[15] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums ir izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus, atbilst materiālo un procesuālo tiesību normām un vispārējiem tiesību principiem. Tiesa arī konstatē, ka, pieņemot Lēmumu, ir izvērtēts pieteicēja viedoklis, Lēmumā ir norāde uz lietā savāktajiem pierādījumiem un piemērotām tiesību normām, līdz ar to Lēmums ir tiesisks administratīvais akts.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš konstatēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *M.O.* pieteikumu par Finanšu un kapitāla tirgus komisijas padomes 2006. gada 17. novembra lēmuma Nr. 194 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2008. gada 4. novembrī.

Tiesnese K.Kalvāne-Radziņa